آینه

جوان

حل تعارضات درون جریانی به‌مثابه آشتی ملی

● **عبدالله گنجی:** ... مسئله‌ای به نام «آشتی ملی» را چند سال پیش کرباسچی طرح کرد، سپس خاتمی و روحانی در آن دمیدند و تعداد دیگری از اصلاح‌طلبان یا آن را تأیید کردند یا با فرار به جلو شروطی را برای آنچه خود طرح کرده بودند گذاشتند. طبیعتا طرح این مسئله براساس یک «نیاز» عنوان می‌شود، اما باید دید بین این نیاز و «مسئله» و «گره» موجود چه نسبتی وجود دارد؟ توقع «شتر دیدی، ندیدی» یا «نه خانی آمد و نه خانی رفت» واقعا ساده‌اندیشانه است؛ چراکه گره و مسئله به‌عنوان یک واقعیت وجود دارد و هیچ گامی جهت بازکردن یا عبور از مسائل پیشین دیده نمی‌شود و استخوان لای زخم همچنان باقی است. البته اصلاح‌طلبان طیف و پیوستار هستند و در اینجا، همه آنان مدنظر نیستند. طرح آشتی ملی از آن جهت بحث انحرافی است که نه مسئله آنان با نظام «ملی» است و نه کل جناح را دربر می‌گیرد...

جمهوری اسلامی

تحلیلی از نهضت امام خمینی

... ما که از طلبه‌های جوان حوزه بودیم، در سینه احساس تنگی می‌کردیم که چرا روحانیت وارد میدان نمی‌شود؟ قانع نبودیم که حوزه با این همه ظرفیت و توانایی، حضور مؤثری در اجتماع نداشته باشد. در آن زمان من واعظ و منبری بودم و بین مردم می‌رفتم و با جریان‌های دینی و روشنفکری، ارتباط‌های زیادی داشتم. تشنگی فوق‌العاده‌ای در مردم می‌دیدم که می‌بایست حوزه جواب‌گو باشد. تحولات سال‌های ۴۱ و ۴۲ به این انتظار طولانی که در توده‌های مردم وجود داشت، پایان داد؛ البته عملکرد سوء خانواده پهلوی هم، خیلی به گسترش نارضایتی‌ها کمک کرد و زمینه‌ساز اعتراضات مردمی شد. به‌هرحال روحانیت توانست توده‌های مردم را جذب کند و این سرمایه را با توجه به اعتماد و اطمینانی که مردم به آنها داشتند، به کار گیرد. در زمان حضرت آیت‌الله العظمی آقای بروجردی با اینکه روحانیت، مبارزه سیاسی نمی‌کرد، قدرت حوزه برای رژیم روشن بود؛ مخصوصا خارجی‌ها از آن قدرت ترسیده بودند. به‌همین‌دلیل در صدد نبودند که درگیر شوند و این قدرت بالقوه را به هیجان و حرکت درآورند...

وقایع اتفاقیه

بلوچ‌های بی‌شناسنامه در جزیره سرگردانی

محمدنعیم امینی‌فرد: ... برای بررسی وضعیت بی‌شناسنامه‌های بلوچ ایرانی باید سیر تاریخی موضوع را مدنظر قرار دهیم. سابقه تاریخی این مسئله، به دوره پهلوی اول بازمی‌گردد. عشایر بلوچ تا مدت‌ها بعد از استقرار رژیم شاهنشاهی رضاشاه، مشروعیت این رژیم را قبول نداشتند و به‌همین‌دلیل، از گرفتن شناسنامه خودداری می‌کردند. درهمین‌راستا، برخی از عشایر بلوچ، از رفتن به سربازی که جزء مقررات قانونی بود، هم امتناع می‌کردند... این مسئله، به همین شکل ادامه پیدا کرد و از طرفی، قوانین ما هم تا سال ۱۳۶۳، عملا امکان اینکه بتوانیم اسناد سجلی را براساس مستندات محلی به آنها ارائه دهیم، وجود داشت اما از سال ۱۳۶۳، قوانین دراین‌باره سخت‌تر شد. تعداد قابل‌توجهی از ساکنان استان سیستان‌وبلوچستان که اکنون بنابر آخرین گزارش‌ها، به حدود صد هزار نفر در این استان رسیده است، موفق به گرفتن شناسنامه نشدند. مسئله دیگری که در این سال‌ها اتفاق افتاد، ازدواج‌هایی بودند که به صورت ایرانی با غیرایرانی انجام شدند. زنانی که هویت ایرانی داشتند، ازدواج‌هایی را با اتباع افغانستانی یا پاکستانی انجام دادند که براین‌اساس، طبق قانون تا زمانی که اولاد به ۱۸سالگی نرسند، عملا امکان صدور شناسنامه برای فرزندان اینها وجود ندارد...

وطن امروز

دولت رکود

... دولت اکنون کاهش نرخ تورم و پایین نگه‌داشتن آن را به‌عنوان بهترین نشانه مطلوب‌بودن اوضاع سر دست گرفته است و به نظر نمی‌رسد به هیچ عنوان حاضر به گذشتن از این «متاع دکوری» باشد. برای جامعه‌ای که دهه‌هاست با نرخ‌های بالای تورم روبه‌رو بوده است قاعدتا نرخ پایین تورم می‌تواند یک نشانه بزرگ از کارآمدی دولت باشد و دولت ابدا میل ندارد این بزرگ‌ترین برگ برنده در بازنمایی عملکرد خود به مردم را به هیچ‌وجه در روزهای کم باقی‌مانده تا انتخابات ریاست‌جمهوری دوازدهم کنار بگذارد. تقریبا تمام تحلیلگران اقتصادی بر این باورند «تلاش‌های دولت برای پایین نگه‌داشتن تورم از مسیر کنترل و محبوس‌کردن نقدینگی به واسطه بالا نگه‌داشتن نرخ بهره صورت گرفته است». تلاشی که رکود حاکم بر اقتصاد کشور را عمیق‌تر کرده است. اصرار دولت به این روند- که همان‌طور که گفتیم برای زنده نگه‌داشتن پایین‌بودن تورم به‌عنوان دال مرکزی بازنماینده شرایط مطلوب، به آن احتیاج دارد- در اصل نوعی ذخیره تورم است. مسئله‌ای که اقتصاد کشور را به یک بمب ساعتی بسیار بزرگ با چاشنی انفجاری به نام بحران بانک‌ها تبدیل کرده است...

رئیس قوه قضائیه:

مردم با هم قهر نیستند که نیازمند آشتی ملی باشند

میزان: آیت‌الله آملی‌لاریجانی در جلسه مسئولان عالی قضائی، با اشاره به طرح برخی مسائل نظیر «آشتی ملی» در روزهای اخیر، گفت: «آشتی ملی در جایی موضوعیت دارد که اختلافات اساسی وجود داشته باشد. میان مردم فهیم و بصیر ما چه اختلاف و تفرقه‌ای هست که نیازمند آشتی ملی باشند؟ هیچ‌کس منکر وجود اختلاف سلایق نیست؛ اما همه می‌بینیم وقتی بحث منافع و امنیت ملی مطرح است، همه مردم اختلاف سلیقه را کنار می‌گذارند و در کنار یکدیگر هستند».

آیت‌الله آملی‌لاریجانی با بیان اینکه تکرار مباحث مطرح‌شده در رسانه‌های بیگانه درباره آشتی ملی ازسوی مدعیان تحلیل سیاسی در داخل کشور عجیب است، عنوان کرد: «برخی گفته‌اند که رئیس قوه قضائیه با آشتی ملی مخالف است. من قطعا مخالف آشتی، صلح و دوستی نیستم، اما بحث بر سر این است که آشتی ملی درحال‌حاضر موضوعیت ندارد، مردم با هم قهر نیستند که نیازمند آشتی ملی باشند».

او افزود: «عده‌ای در جریان فتنه از مردم جدا شدند. مشکل از مردم نیست، مشکل از آنهاست که از مردم جدا شدند. آنها باید به‌دور از فرافکنی از مسیر نادرست خود که هم‌صدایی با دشمن است، بازگردند و به مردم بپیوندند. راه بازگشت نیز قبول اشتباه است. گاه انسان‌ها بر اثر برخی تعصبات، اشتباه خود را نمی‌پذیرند و برای خود و دیگران

باور نادرست ایجاد می‌کنند. اگر جداشدگان از مردم، حق‌طلب باشند، راه برای اصلاح باز می‌شود بنابراین اولین گام این است که دست از فتنه‌گری بردارند و اشتباه خود را بپذیرند».

تقدیر از حضور مردم در راهپیمایی ۲۲ بهمن

آیت‌الله آملی‌لاریجانی در بخش دیگری از سخنان خود با تقدیر از حضور باشکوه مردم در راه‌پیمایی ۲۲ بهمن، این حضور باعظمت را خنثی‌کننده بسیاری از فریبکاری‌ها، شیطنت‌ها، فشارها و تحریم‌های دشمن دانست و عنوان کرد: «حضور ده‌هامیلیونی مردم در راهپیمایی سالروز پیروزی انقلاب، نمایش اتحاد و انسجام ملی و پاسخی محکم به برخی یاوه‌سرایی‌ها به‌خصوص از سوی آمریکا بود و نشان داد که دشمن باوجود همه تلاش‌ها برای تفرقه‌افکنی و نشر اکاذیب برای ایجاد فضای بی‌اعتمادی در کشور و همچنین تشدید تحریم‌ها و فشارها نتوانست خللی در وحدت و انسجام مردم ایجاد کند».

رئیس دستگاه قضائی ادامه داد: «دشمن بارها دچار این اشتباه محاسباتی شده که تصور می‌کند اگر تحریم و فشار را افزایش دهد، مردم ما از آرمان‌های خود دست می‌کشند؛ غافل از اینکه مردم پای آرمان‌های انقلاب اسلامی ایستاده‌اند و هرجا که بحث منافع و امنیت ملی مطرح باشد، با کنارگذاشتن اختلاف سلایق، انسجام و همبستگی‌شان بیشتر از هر زمان دیگری می‌شود».

رئیس قوه قضائیه، همبستگی را یک سرمایه بزرگ اجتماعی توصیف کرد و گفت: «سرمایه‌های اجتماعی ارزشمندتر از سرمایه‌های مادی هستند و همه باید قدردان این سرمایه‌ها باشیم. مسئولان با درنظرداشتن این سرمایه بزرگ باید توجه داشته باشند که مردم شریف ما سزاوار هرگونه خدمت‌رسانی هستند و بروز برخی اختلافات موجب سلب این نعمت خواهد شد بنابراین باید با کار جهادی و غمض نظر از اختلافات، در جهت رفع مشکلات مردم گام برداشت».

غلامحسین کرباسچی:

دادگاهم را کتاب می‌کنم

«شیما شعاعی»، خبرنگار آنا، در گفت‌وگویی که با غلامحسین کرباسچی انجام داده، از او درباره دادگاهش در دهه ۷۰ و نیز خصوصیات هاشمی‌رفسنجانی و انتخابات آینده سؤال کرده که گزیده آن در پی می‌آید:

● شاید شفاف‌ترین و روشن‌ترین پرونده‌ای که در این زمینه در جمهوری اسلامی مطرح شد، همین پرونده من باشد، به‌دلیل تقارن آن با رویدادهای سیاسی. این پرونده مشخصا بعد از پیروزی اصلاح‌طلبان در انتخابات دوم خرداد انجام گرفت. اولین کاریکاتوری که در باب آن پرونده در روزنامه‌های آن زمان منتشر شد، تصویر من بود با پلاکاردی بر گردن که روی آن نوشته شده بود: «دوم خرداد ۷۶» که به‌خوبی گویای ریشه‌های این مسئله است. آن زمان این مسئله به‌خوبی مشخص بود، من به‌تازگی به شهرداری نیامده بودم، حدود ۱۰ سال شهردار تهران بودم؛ اما اتهامات من مربوط به شش ماه پایانی فعالیتم در شهرداری بود. اینکه آقای توکلی بارها اشاره کرده است که من پایه‌گذار فساد در شهرداری بودم، آیا پایه‌گذاری فساد یک‌روزه و یکباره ممکن است؟ به‌علاوه شهرداری تهران و اقداماتش در برابر چشم سایر مسئولان نظام قرار داشت و همگی با فعالیت‌های شهرداری آشنا و حتی در ارتباط بودند.

● عملکرد شهرداری در آن ۱۰ سال مخفیانه نبود، درباره نظر آقای توکلی هم مجددا می‌گویم: ایشان فرد خوبی است؛ اما تعبیر من از ایشان این است که «قطاع» هستند، به این معنا که ایشان به‌سرعت درباره مسئله‌ای اطمینان پیدا می‌کند و خیلی وقت‌ها هم بعدا ناچار می‌شود عذرخواهی کند، خب ایشان به شکل اصولی با سیاست و سیستم توسعه‌ای زمان آقای هاشمی مخالف بود.

● نکته دیگر اینکه جنس آنچه در آن زمان درباره پرونده شهرداری مطرح بود، با آنچه درحال‌حاضر مطرح می‌شود متفاوت بود. یکی از مباحثی که من در جلسه دادگاه بر آن تأکید می‌کردم این بود که شما معنا و مفهوم اختلاس را برای مردم ترجمه کنید؛ برای مثال واریز و انتقال پول از شهرداری به شرکت واحد، پیش از تصویب بودجه شاید قبل از تصویب متمم بودجه تخلف اداری باشد؛ اما معنای رایج اختلاس را نمی‌دهد. زمانی می‌توان گفت فردی اختلاس کرده است که پولی را در راستای منافع شخصی خود به دیگری بدهد؛ بنابراین هنگامی که برای پیشبرد منافع عمومی چنین اقدامی را انجام دهیم نمی‌توانیم بگوییم اختلاس شده است.

● در آن زمان، استناد قاضی به این بود که انتقال وجوه از شهرداری پیش از صدور مجوز از سوی شورای شهر انجام شده که این تخلف اداری است؛ ولی این نوع موارد در دستگاه‌های اداری به آن دوران و شهرداری محدود نمی‌شود. در دوران ریاست آقای احمدی‌نژاد نیز گفته می‌شود شهرداری ۳۰۰ میلیاردتومان هزینه خارج از بودجه داشته است، در دوره شهردار فعلی گفته می‌شود بیش از هزار میلیارد هزینه خارج از بودجه در کارنامه شهرداری وجود دارد، این اتفاق، انحراف از بودجه است. اگر بخواهیم با این معیار و ملاک به آن دادگاه نگاه کنیم باید تمام موارد انحراف از بودجه را مورد پیگرد قانونی قرار دهیم. در آن پرونده حدود ۵۰ نفر به جرم تصرف در اموال عمومی بازداشت شدند و حدود پنج تا شش ماه زندان بودند، مانند امروز نبود که با وجود پرونده، در جایگاه خود باقی بمانی. دیدید که همه آن افراد در نهایت تبرئه شدند؛ آنچه در شهرداری رخ داده بود تخلف اداری بود؛ اما به‌دلیل آنکه ماهیت پرونده آن زمان متفاوت بود و به‌دلیل رقابت‌های سیاسی

درباره کاندیدای پوششی، باید بگویم واقعیت مسئله این است که در فرایند انتخابات هر اتفاقی، قابل پیش‌بینی است و نمی‌توان در میان راه از آن بازگشت یا عقب کشید. این مسئله‌ای است که در گذشته هم وجود داشته؛ همان سال ۷۶ با وجود آنکه رقابت و تضاد میان آقایان ناطق‌نوری و خاتمی چندان شدید نبود، گزینه‌هایی مانند آقای ری‌شهری و مرحوم حبیبی نیز مطرح بودند

آن زمان، از ابزار تبلیغاتی که در دست آقایان بود، علیه شهرداری استفاده شد. نمایندگان مخالف جوسازی کردند، روزنامه‌هایی مانند کیهان و رسالت برخلاف امروز و آنچه درباره برخی پرونده‌ها اتفاق افتاد، اسامی متهمان را به‌صورت کامل در مطبوعات آوردند و علیه آنها نوشتند.

● در نهایت، بعد از بررسی چندین کامیون پرونده شهرداری و متوقف‌کردن پروژه‌های عمرانی تهران، نتیجه این بود که همه متهمان به جز من تبرئه شدند و محکومیت من هم درباره تخفیف قیمت پنج پلاک به معاونان یا مدیران شهرداری بود که در مجموع رقم آن ۶۰ میلیون تومان می‌شد و آن‌هم با مجوز شورای شهر وقت بود؛ اما پذیرفته نشد.

● این کل ماجرای آن پرونده است و ما می‌کوشیم همه دادگاه‌های آن زمان را به‌صورت کتاب جمع‌آوری و منتشر کنیم. بسیاری از دوستان حقوق‌دان معتقدند این دادگاه از جنبه‌های حقوقی اطلاعات خوبی برای وکلا دارد و افکار عمومی باید بدانند واقعیت ماجرا چیست.

● این پرونده، نوعی تسویه‌حساب با هاشمی و نزدیکان او بود. برخی رسانه‌ها زمانی به آقای هاشمی می‌تاختند و می‌گفتند ایشان فردی غیرمردمی بوده؛ اما امروز به چهره‌ای مردمی تبدیل شده است، درحالی‌که نگاهی به نتایج انتخابات در دوره‌های مختلف نشان می‌دهد آقای هاشمی در دوره‌های مختلف مورد اعتماد مردم بوده است. کدام چهره سیاسی به اندازه آقای هاشمی خود را در معرض رأی افکار عمومی قرار داد و رأی اعتماد گرفت؟

● واقعیت امر این بود که آیت‌الله هاشمی‌رفسنجانی در آن شرایط (مجلس چهارم) قصد دخالت در آن کشمکش‌های میان دو جناح را نداشتند و تمرکز خود را بر سازندگی کشور پس از مرگ امام گذاشتند؛ اما در جریان مجلس پنجم متوجه شدند جریان حاکم بر مجلس به حذف و انتقام‌گیری از جناح مقابل قانع نیست و به‌طورکلی قصد مانع‌تراشی برای پیشرفت و توسعه و جریان اجرائی کشور را دارد؛ بنابراین نمی‌توان گفت آقای هاشمی بعد از انتخابات مجلس ششم تغییر ماهیت داد، بلکه با جریانی که قصد مانع‌تراشی برای توسعه کشور را داشت برخورد کرد.

● به‌علاوه به نظر من این اجحاف است که تصور کنیم آقای هاشمی در ماجرای رد صلاحیت‌های مربوط به مجلس چهارم نقش داشتند، ایشان فقط به‌عنوان رئیس‌جمهوری وقت سکوت کردند، این سکوت برای این بود که تصور می‌کردند لازم نیست به‌عنوان رئیس‌جمهور در رقابت‌های سیاسی میان این دو جناح ورود کنند. به‌هرحال انتخابات در دوره‌های متفاوت با توجه به فضای سیاسی هر دوره‌ای ممکن است برنده و بازنده‌ای داشته باشد.

عکس: آرزو بیات، آنا

در مجلس سوم با توجه به فضای سیاسی دوره امام، مجلس ترکیب دیگری داشت، اما وقتی ایشان احساس کرد این اتفاقات می‌رود به‌طورکلی بخش قابل توجهی از نیروهای انقلاب را از دور خارج کند و روند کاری مجلس چهارم هم از مسیر اعتدال و سازندگی خارج می‌شود، برای مجلس پنجم زمینه تعدیل ترکیب مجلس را فراهم کردند. در این مقطع کارگزاران وارد میدان انتخابات شدند، بعد از ۸۴ هم ایشان سیبل حملات راست‌گرایان افراطی قرار گرفتند... .

● بخشی از دلخوری طیف چپ از آقای هاشمی، به صف‌بندی‌های سیاسی انتخابات مجلس چهارم و قبل بازمی‌گردد.

● در داخل، جناح‌های سیاسی دشمن خونی یکدیگر نیستند و نمی‌خواهند دیگری را حذف کنند، درنهایت میان نیروها رقابت وجود دارد. این بد است که ما بخواهیم هرگونه رقابت سیاسی را این‌گونه ببینیم و به دنبال آن هر همکاری را به معامله سیاسی تعبیر کنیم. معامله در این موارد معنا ندارد. معامله جایی معنا می‌دهد که شما چیزی را می‌دهی و درمقابل چیزی می‌گیری؛ در جایی که مصالح ملی مطرح است، معامله معنا نمی‌دهد.

● همه باید در مسائل ملی با یکدیگر همکاری کنند. اگر در کشور رشد و توسعه رخ دهد و امنیت وجود داشته باشد، همه از آن منتفع می‌شوند. تفاهم مجموعه نیروهای سیاسی درباره مسائل کلان کشوری نوعی مذاکره ملی است نه معامله. این چیزی است که در ابتدای روی‌کارآمدن دولت آقای روحانی هم مطرح شد که بعد از مذاکرات برجام و به‌ثمررساندن آن زمان آن است که با رقبای داخلی مذاکرات ملی انجام دهید.

● توجه داشته باشید اگر مطالباتی که از سوی ایشان (آقای روحانی) مطرح شود، دستاویز رقابت‌های سیاسی شود، اجرای آن سخت و حتی غیرممکن است، اما اگر آقای روحانی بتواند این مطالبات را به صورت کاملا ساختاری نهادینه کند، اجرائی و عملی خواهد بود.

● به نظر من، زمان ارائه منشور چندان مهم نیست، چه نخستین سال فعالیت دولت چه امروز؛ مهم این است که این منشور تبدیل به یک عمل خارجی شود و بهتر بود از پیش هماهنگی‌هایی میان دولت، مجلس و قوه قضائیه انجام می‌گرفت تا همه آن را بپذیرند و به آن عمل کنند.

● دولت باید در راستای دفاع از عملکرد خود بخش‌های روابط‌عمومی‌اش را تقویت کند و با عملکرد رسانه‌های جناح راست آشنا شود. طبعا این بحث‌ها با نوعی حس رقابت همراه است، آنها از ابتدا با ریاست‌جمهوری آقای روحانی مخالف بودند و طبیعتا حق مخالف هم این است که از نقاط ضعف طرف مقابل بهره‌برداری تبلیغاتی کند اما درباره صداوسیما، که به نظر من حتی برای مردم مشهود است رویه همراهی ندارد. امروز تیم رسانه‌ای دولت باید تلاش کند به سؤالات مردم پاسخ دهد.

● فراکسیون امید می‌تواند به دو طریق عمل کند: اول، اعضا علیه دیگران مصاحبه و اعلام نظر کنند. دوم اینکه درباره آنچه دغدغه آنهاست براساس قانون و موقعیت خاص مجلس نسبت به آن وارد عمل شوند. مثلا اگر کسی نسبت به حساب‌های قوه قضائیه یا عملکرد وزیر اقتصاد ایرادی دارد، یک روش آن است که از تذکر، نطق پیش از دستور و جنجال و توییتر استفاده کند و... . روش دیگر آن است که خیلی آرام از طریق کمیسیون اصل ۹۰ آن را پیگیری کند و بعد نتایج آن را در اختیار افکار عمومی قرار دهد.

● در شرایط فعلی اصولگرایان به دنبال تفاهم و معرفی کاندیدای واحدند و در این مسیر با مشکلات عدیده‌ای مواجهند، چراکه مرجع فکری مشخصی ندارند، عده‌ای از یاران احمدی‌نژاد حمایت می‌کنند و درمقابل عده‌ای صد درصد مخالف ایشان هستند و این درباره نامزدها و چهره‌های دیگر آنها نیز مطرح می‌شود. یعنی در شرایط فعلی هر گزینه‌ای در بین اصولگرایان مطرح شود نمی‌توانند بر سر آن به وحدت برسند. من احتمال می‌دهم اینها با چند کاندیدا به میدان بیایند و هرکدام که توانست به مرحله دوم برود، دیگران در حمایت از او هم‌قسم شوند.

● به نظر من، اصولگرایان هیچ‌یک به‌تنهایی نمی‌توانند در برابر آقای روحانی قرار گیرند، به‌علاوه در آن زمان افکار عمومی تحت‌تأثیر فضای انتخاباتی است و جریان اصلاحات با وجود تمام اشکالاتی که به آن وارد می‌شود، در مقایسه با جریان مقابل کارنامه شفاف‌تری دارد.

● اگر بخواهم به سؤال ابتدایی شما درباره کاندیدای پوششی بازگردم، باید بگویم واقعیت مسئله این است که در فرایند انتخابات هر اتفاقی، قابل پیش‌بینی است و نمی‌توان در میان راه از آن بازگشت یا عقب کشید. این مسئله‌ای است که در گذشته هم وجود داشته؛ همان سال ۷۶ با وجود آنکه رقابت و تضاد میان آقایان ناطق‌نوری و خاتمی چندان شدید نبود، گزینه‌هایی مانند آقای ری‌شهری و مرحوم حبیبی نیز مطرح بودند. اینکه در کنار کاندیدای اصلی، گزینه‌های جایگزین احتمالی مطرح می‌شوند، ممکن است حادثه‌ای طبیعی برای آقای روحانی رخ دهد. علاوه بر این، ما تجربه ناشی از برخی اتفاقات در چند دوره انتخابات اخیر را داشته‌ایم، مانند رد صلاحیت آقای هاشمی برای انتخابات ریاست‌جمهوری ۹۲ که تقریبا می‌توان گفت ایشان بی‌رقیب بودند بااین‌حال به آقای روحانی اجازه ندادند از گردونه انتخابات خارج شوند.

حدود ۱۰ سال شهردار تهران بودم؛ اما اتهامات من مربوط به شش ماه پایانی فعالیتم در شهرداری بود. اینکه آقای توکلی بارها اشاره کرده است که من پایه‌گذار فساد در شهرداری بودم، آیا پایه‌گذاری فساد یک‌روزه و یکباره ممکن است؟ به‌علاوه شهرداری تهران و اقداماتش در برابر چشم سایر مسئولان نظام قرار داشت و همگی با فعالیت‌های شهرداری آشنا و حتی در ارتباط بودند

● نکته دیگری که ضرورت معرفی کاندیدای پوششی را نشان می‌دهد، این است که آقای روحانی در فرایند تبلیغات انتخاباتی و مناظره‌های احتمالی چقدر می‌تواند همه موارد را مطرح کند یا اگر در جناح رقیب چند کاندیدای حراف و پرگو وجود داشته باشند و ایشان به‌تنهایی بخواهد پاسخ آنها را دهد، کار دشواری است. این فرصتی است که در فضای انتخاباتی یک یا دو نفر در کنار آقای رئیس‌جمهور از دولت و عملکرد آن دفاع کنند و واقعیت‌ها را به مردم نشان دهند و در چند شب مانده به انتخابات به مردم اعلام کنند حامی دولت هستند و به نفع رئیس‌جمهوری کنار می‌روند. در جریان اصلاح‌طلبی هیچ اختلافی بر سر معرفی آقای روحانی به‌عنوان کاندیدای واحد وجود ندارد و هیچ اصلاح‌طلبی نیز حاضر به رقابت با ایشان نیست، اما حضور کاندیدای پوششی برای بهره‌برداری از فضای انتخاباتی است.

آینه دیروز

۹ سال پیش در چنین روزی

کیهان

● مقام معظم رهبری: خون مطهر شهید مغنیه صدها مثل او می‌آفریند

● احمدی‌نژاد: اتفاقات بزرگ زمانی رخ می‌دهد که جوانان در وسط میدان و پرچمدار باشند

● شیخ‌عطار، قائم‌مقام وزارت خارجه: ایران و سوریه برای روشن‌شدن پرونده ترور شهید مغنیه هیئت مشترک تحقیقاتی تشکیل می‌دهند

● به دلیل شهادت عماد مغنیه، ایران مذاکره با آمریکا درباره عراق را به تعویق انداخت

● آیت‌الله هاشمی‌رفسنجانی: برگزاری انتخابات پرشور افتخاری برای نظام است

● رئیس مجلس: دولت با حذف تبصره‌ها لایحه بودجه را بهتر کرده است

● فرمانده کل سپاه: پاسداری از تفکر اصولگرایی رسالت خطیر و وظیفه سپاه است

اعتماد

● مقام معظم رهبری در پیامی به سیدحسن نصرالله، شهادت عماد مغنیه از رهبران فداکار حزب‌الله را به ایشان، حزب‌الله و مردم لبنان تبریک و تسلیت گفتند

● آیت‌الله هاشمی‌رفسنجانی در خطبه‌های نمازجمعه مطرح کرد: ظهور جریان مشکوک تخریب

● در یک نامه تفصیلی صورت گرفت؛ دفاع سازمان مجاهدین انقلاب از مواضع اصلاح‌طلبانه

● محسن آرمین: امام مخالف حضور نیروی مسلح در عرصه سیاسی و ورود نیروی مسلح به انتخابات بودند

● دبیرکل حزب اعتماد ملی: ائتلاف نمی‌کنیم دعوا هم نداریم

ایران

● مقام معظم رهبری: خون مطهر شهید مغنیه مقاومت در برابر ظلم و فساد را دوچندان می‌کند

● آیت‌الله هاشمی‌رفسنجانی: ابراز خوشحالی آمریکا و اسرائیل از ترور مغنیه فضاحتی برای استکبار است

● فرمانده کل سپاه: دایره اصولگرایی هرگز محدود به احزاب و جناح‌های سیاسی نمی‌شود

● رئیس مجلس: نظر فرمانده سپاه درباره اصولگرایی همان مقصود رهبر معظم انقلاب است

● وزیر خارجه ژاپن: ایران کشوری مهم و مسئولیت‌پذیر در منطقه است

● نوری المالکی: سفر احمدی‌نژاد برای عراق بسیار بااهمیت است

آفتاب

● میرمحمدی، عضو کمیسیون تلفیق بودجه ۸۷: تصویب پیشنهاد دولت در مورد بنزین قراردادن استخوان لای زخم است

● نامه آیت‌الله شیخ‌حسن صانعی به سیدحسن خمینی: هر که زنده باشد و مؤثر به او اهانت می‌کنند

● رئیس سازمان بازرسی کل کشور: کنارآمدن با فساد، خیانت به کشور و ملت است

● آیت‌الله صافی‌گلپایگانی: ارزش‌های اسلامی در جامعه در حال کم‌رنگ‌شدن است

● آیت‌الله نوری‌همدانی: در انتخابات اصلح، نباید به نمازخواندن نگاه کرد

● سخنگوی وزارت خارجه: مخالفت‌ها در ایران نسبت به نزدیکی هند با آمریکا در حال افزایش است

● احمد توکلی، رئیس مرکز پژوهش‌های مجلس: در تقسیم قدرت اداری و دخل‌وخرج بودجه، مجلس با دولت هم‌نظر نبود

جمهوری اسلامی

● مقام معظم رهبری: صهیونیست‌ها بدانند خون مطهر شهید مغنیه موج‌آفرین خواهد شد

● احمدی‌نژاد: کار برای جوانان جزء مهم‌ترین کارها برای کشور است

● آیت‌الله هاشمی‌رفسنجانی: جریاناتی می‌خواهند با خراب‌کردن نیروهای انقلاب به نظام ضربه بزنند

● وزیر دادگستری ایران خطاب به همتای هلندی: از توهین به کتاب آسمانی جلوگیری کنید

● مسکو: تعداد کارکنان نیروگاه بوشهر به دوبرابر افزایش خواهد یافت

● حدادعادل: تفاوت دیدگاه مجلس و دولت امری طبیعی است

اطلاعات

● مقام معظم رهبری: شهادت عماد مغنیه سرانجامی سعادت‌بار و مایه سرافرازی مردم لبنان است

● احمدی‌نژاد: باید باور کنیم که جوانان امروز منشأ تحول در دنیا هستند

● سیدحسن نصرالله: خون شهید مغنیه اسرائیل را از هستی ساقط می‌کند

● آیت‌الله هاشمی‌رفسنجانی: جریاناتی وجود دارند که می‌خواهند فاصله بین روحانیت و مردم زیاد شود

● سخنگوی شورای نگهبان خبر داد: صلاحیت ۳۰۰ نامزد دیگر انتخابات مجلس تأیید شد